

RAJKO SIMIĆ, dipl. ing. građ. (1925. – 2005.)

Sve je prijatelje, kolege i znance iznenadila vijest da je umro Rajko Simić, dipl. ing. građ., svestrani i nadahnuti građevinski inženjer koji je uvelike zadužio Hrvatski savez građevinskih inženjera u kojem je godinama djelovao.

Rajko Simić rođen je 19. ožujka 1925. u Varaždinu gdje je pohađao osnovnu školu. Potom je školovanje nastavio u Vukovaru gdje je i maturirao 1943. Građevinski je odsjek Tehničkog fakulteta u Zagrebu upisao 1943., a diplomirao 1948. Tako je zajedno s bratom Miljenkom nastavio obiteljsku tradiciju građevinskih inženjera koju je započeo njihov otac Franjo Simić.

Svestrana i bogata građevinska praksa ing. Rajka Simića započela je 1949. i trajala neprekidno do 1991. godine.

Nije se vezao uz jedno poduzeće ni uz neku određenu specijalnost. Bio je jednostavno svestrani inženjer koji je mijenjao i poduzeća i specijalnosti. Radio je kao predavač, izdavač, nadzorni inženjer, statičar te projektant tunela, cesta, željezničkih kolosijeka, vodovoda, rudarskih i vodoprivrednih građevina. Bio je i koordinator izrade vodoprivredne osnove grada Zagreba te uključen u izradu urbanističkih programa i prometnih studija, a na kraju se bavio odlagalištima radioaktivnog otpada i studijama utjecaja na okoliš vodoprivrednih građevina. Sve je specijalnosti svladavao vrlo lako i suvereno vladao svakim područjem.

Od početka rada i kroz cijelu stručnu aktivnost pokazivao je pravu inženjersku narav: odlučnost, savjesnost, svijest o stvarnim mogućnostima gradilišta, svestranost, strastvenost pri rješavanju svakog zadatka te kritičnost prema skupim konvencionalnim rješenjima.

Početkom 1949. počeo je raditi na 27. dionici ondašnjeg autoputa Zagreb – Beograd kod Novske, a potom je imenovan za voditelja gradilišta vijadukta Novska. Od 1950. do 1952. radio je kao asistent za statiku i beton na Građevinskom fakultetu u Skopju. Na Srednjoj tehničkoj školi predavao je masivne mostove.

Od 1952. do 1956. radio je u projektnom zavodu *Plan* u Zagrebu. Samostalno je projektirao građevine niskogradnje za

rudnik i željezaru u Varešu i budući da se istaknuo savjesnim radom i racionalnim rješenjima, na prijedlog rudnika i željezare odlikovan je ordenom rada.

Rajko i brat Miljenko već su 1956. pokazali smisao za tržišno gospodarstvo te su osnovali vlastiti projektni biro *Ivančica*. U skladu s izmijenjenim propisima poslije su se pripajali i odvajali od sličnih malih biroa – IPB (inženjerski projektni biro) i PAG (Projektiranje arhitekture i građevinarstva).

Ing. Simić je 1971. postao šefom nadzorne službe IGH na autocesti Grobničko Polje – Rijeka, dugoj 10 km. Od 1976. do 1991. zaposlen je u zagrebačkom *Elektroprojektu*. Radio je na tunelima HE *Zakučac*, Vodoprivrednoj osnovi Zagreba, studijama utjecaja na okolinu hidroelektrana, akumulacija i crpilišta te rješavao probleme odlaganja radioaktivnog otpada. Posljednja mu je stručna aktivnost povezana s članstvom u Gradskoj komisiji za praćenje izmjene i dopune vodoprivredne osnove grada Zagreba.

Od njegovih brojnih stručnih aktivnosti, uz one već spomenute mogu se izdvojiti i sljedeće: rekonstrukcija ceste Grubišno Polje – Virovitica, gradski vodovodi u Čazmi, Dvoru na Uni, Modriču, Pakracu i Lipiku te kvalitetna i brza izgradnja autoceste u blizini Rijeke, uz istodobnu izmjenu projekata i rješavanja imovinsko-pravnih problema.

Dio svoga bogatoga iskustva i društvenog angažmana prikazao je nizom člana-

ka koji su tiskani u stručnim i znanstvenim časopisima, ponajprije u časopisu *Građevinar*, ali i u drugim publikacijama u zemlji i inozemstvu. Ukupno je objavio 45 takvih priloga. Najznačajniji su mu bili stručni radovi o tunelima, a najzapaženiji je bio referat za XXVII. geomehaničkom kolokviju u Salzburgu pod naslovom *Erfahrungen im jugoslawischen Druckstollenbau*, koji je objavljen u *Rock Mechanics*, broj 8, iz 1979. Valja istaknuti da je vrlo zapažen njegov članak o Vodoprivrednoj osnovi grada Zagreba objavljen u časopisu *Građevinar* kao uvodni članak serije o tom projektu.

Svestranost se Rajka Simića posebno očitovala u njegovoj izuzetnoj aktivnosti u stručnim inženjerskim organizacijama. U DGIT-u Zagreb 15 je godina bio član Predsjedništva (1973.-1987.) te tajnik (1978.-1979.) i predsjednik (1980.-1981.). Bio je član Predsjedništva (1978.-1990.) i tajnik (1983.-1984.) ondašnjeg SGITH-a, član Predsjedništva SITH-a (1983.-1987.), član Predsjedništva SGITJ-a (1983.-1987.), član redakcije časopisa *Građevinar* (1975.-1987.), predavač na seminarima o tunelima zagrebačkog Društva i član Komisije za stručne ispite građevinske i arhitektonske struke (1959.-1976.).

Veliki su njegovi doprinosi aktivnostima rada Društva i Saveza, ponajprije u pomlađivanju članstva i organizaciji stručnih rasprava i ekskurzija.

Rajko Simić bio je marljiv, sposoban i inventivan građevinar s osjećajem za gradilište i investitora. Kritičan prema skupim konvencionalnim rješenjima predlagao je nova i ekonomičnija, a nove je zadatke uvijek uspješno rješavao. Bio je inicijator mnogih akcija u udrugama hrvatskih građevinskih inženjera.

Posebno treba istaknuti veliku druželjivost i kolegijalnost koju je pokazivao prema svima s kojima je surađivao i družio se. Bio je vrlo cijenjen od svojih kolega i suradnika kao nesebičan i korektan prijatelj.

Njegov lik i njegova djela ostat će u trajnom sjećanju svih građevinskih inženjera koji mu zahvaljuju za sve što je učinio.

(B. N.)